

דברי חכמה

גיליון מס. 2723 * ד' בסיוון תשפ"ב * 3 ביוני 2022
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

**בית כפר הנשיא
אבלים
על פטירתה בשיבה טובה,
ולאחר מחלה ממושכת
של**

**שוש סולומון
ז"ל**

מוותיקי גרעין ה'

**תנחומינו ומשתתפים בצערם של
אסף, נירה, מיה, אמרי, ומשפחותיהם
וכל המשפחה המורחבת.**

שלא תדעו עוד צער

אמא

אני יושבת
מנסה לכתוב,
יש לי כל כך
הרבה, אך
מתקשה לחבר
את המילים,
הרגשות.

לימדת אותנו
שהחיים יפים,
שחיים רק פעם

אחת, ולכן צריך למצות כל רגע, לימדת אותנו לטרוף את החיים.

תמיד דאגת לכולם, שנהייה שמחים, היה חשוב לך שנהייה גדולה
ומאוחדת, הצלחת בגדול יחד עם אבא להשאיר את כולנו קרובים,
הצלחת להעביר את התחושה שלא משנה מה נעשה תמיד תהיי פה
בשבילנו. שניכם ניחנתם בשמחת חיים, צחוק מתגלגל ואהבה אין
סופית ללא תנאים.

אהבת לספר לנו על העבר שלך, נוסטלגית. אהבת תמונות שמספרות
סיפור ואהבת לקרוא, קראת המון ונכנסת לסיפורים ולחיים של אנשים
אחרים מתוך אמפטיה והבנה של כאב והכלה. נכנסת ללב של כל כך
הרבה אנשים עם טוב ליבך ופשטות אמיתית.

במהותך היית מטפלת בנשמה, בחדר יולדות, בגן, במרפאה ובבית,
מלאה בדאגה ואכפתיות, נתינה מהלב עם אנרגיה חיובית ומרגיעה.

היית צבעונית אופטימית ומיוחדת, אהבת הרפתקאות ובכל הזדמנות
היית הראשונה לקפוץ על המציאה ולמצות אותה בהנאה.

כמה חזקה היית אמא, כל כך הרבה כוחות היו לך. הגיע הזמן לנוח,
סבלת מספיק. אנו נפרדים ממך אמא אהובה בכאב גדול, עוד כמה
ימים תחגגי עם אבא את יום הולדתו, בשמחה ואהבה בדיוק כמו
שאת.

מיה

סבתא,

איזו מילה זו סבתא, מילה עם שתי הברות שמעבירה כל כך הרבה, ששום דבר שאכתוב כאן לא יוכל לספר.

היום ב 12 הגעתי לבית החדש שלך, הגעתי לבית הקברות.

הבית שלך? בית הקברות? זה בכלל לא המקום שלך,

מתחת לאדמה? במקום חשוך? את אישה של שמש ושמחה.

נישקתי את המצבה של סבא ואמרתי לו סבא, סבתא עוד מעט באה להיות איתך, עוד קצת והיא שוב באה להיות לצידך ולתמיד.

אומרים שכל מסע של אלף צעדים מתחיל בצעד אחד.

הייתה לי את הזכות הגדולה שאת תהיי בצעד הראשון שלי, ואני בצעד האחרון שלך.

איזה מסע זה היה סבתא, מסע שהתחיל כל כך רחוק אבל היום נגמר כאן.

מסע שהתחיל עם ארבעה ילדים וצמח ל 15 נכדים.

את תמיד אמרת שהנכדים זה מה שמחזיק אותך בלי לדעת שאת זו שמחזיקה אותנו, הנכדים זה הכל בשבילי אמרת, בלי לדעת שהכל בשבילנו זו את.

מחזיקה אותנו חזקים ומאוחדים דואגים וקרובים גם כשאנחנו רחוקים.

לפני כל פעם שטסתי לחו"ל באתי להיפרד ממך, מי ידע אם כשאני יחזור עדיין תשבי על הכורסא עם הלפטופ על הרגליים מזמינה דברים שאף אחד לא באמת צריך?

אבל את תמיד היית שם, מזמינה דברים או משחקת קלפים, מציעה לנו מיץ ואומרת לסבא לקום להכין לנו איזה סנדביץ עם תחמיץ.

ביום שבת באתי לבקר אותך, אמרתי לך שאני אוהב אותך, ואת אמרת לי שאת אוהבת אותי ושאלת אותי מי יידאג לי עכשיו?

שלשום בלילה באתי לישון איתך, רציתי להיות קרוב אלייך, אמרתי לך שאני אוהב אותך מאוד, ואמרתי לך לילה טוב סבתא.

סבא, הלילה זה שוב תורך, הלילה סבתא באה לישון איתך, לישון איתך לתמיד, אל תשכח להגיד לה.. לילה טוב סבתא.

סוהר

DEAR SHOSH

When I think about you Shosh the first 2 words that come to mind are Strength & Love.

These are thankfully followed by generosity which meant so many of us benefitted from your love & strength.

I did & You we're always there for me during life's inevitable crises, my corner woman, my rock.

Shosh you were one of life's givers & together with Raymond you made a home that felt as welcoming and inviting to as my mother's.

And now you are back with your beloved Raymond. At peace.

I will miss you. My rock.

Laura Phillips **(בת דודה מצד ריימונד)**

DEAR SHOSH

What is light? What is strength? What is laughter, what is family?
What is blood? What is love?

My auntie, she was a tower of all of the above

My auntie that told me on more than one occasion was her 5th
child

And with you dear lady I always felt I'd come home; to be with my
blood, with my family, to be with love

Your passion and belief Auntie your strength

You believed Israel was the place

That K'far Hanassi was the home

In so many ways a native Israeli but in others so British

That love for M&S, After Eights and Cadbury chocolate a little
smoked salmon or even jelly

The things I would bring you when I came to visit that I know made
you smile and gave you joy

Thank you, my darling auntie, for the enormous joy you gave to me

For your openness, for the fight you all taught us to belief in

But most of all to both you and my darling uncle thank you for my
cousins, My beautiful cousins that are my sisters and brothers

Of whom my life is so rich because of what you both created

Your children and their children; a huge bundle of love in eretz
yisrael

Please slip away in peace knowing what a massive amount of love
you have created in this world

Knowing too you are so loved by us all

Take a lovely comfy chair in heaven with uncle Raymond next to
the tv and just remember

If you want to go to Marks and Spencer, just go down the Main
Street and turn left

I love you

Jo Phillips

(בת דודה מצד ריימונד)

שוש סולומון – תמונות

● תמונה ראשונה:

שוש (ובר) סולומון בתנועת "הבונים", עומדת ליד ברט (אריה) וולפין, זה עם הזקן... אריה – ראש מחנה, שוש סגנית ראש מחנה. כאן בתמונה הם עומדים בטכס סיום המחנה, והם מחזיקים את דגל הדיו של מחנה הבונים.

בסוף המחנה נשארו שוש ואריה לפרק (לבדם!) את כל המחנה. שוש הייתה אז בת 17. וכשאני מסתכלת היטב בתמונה אני רואה את יהלי, קרוב לשבעים שנה מאוחר יותר...

- **תמונה שנייה:** שוש בכפר הנשיא – מטפלת בגן שקד. אין לי תמונה ממשית, אבל בזיכרון תמונתה נמצאת.
- **האחות שוש:** במרפאה שלנו, במלחמת יום הכיפורים, במרפאה של ראש פינה, וגם האחות האישית שלי – תמיד אפשר היה להתייעץ איתה, ובדרך כלל היו לה גם כל מיני תרופות נחוצות בבית.
- **האחות שוש:** לפני 18 שנים נפצעתי בתאונת דרכים, והרבה זמן הייתי מרותקת לבית. יום אחד באה אלי שוש ואמרה לי: בואי נצא לטייל. הייתה זאת היציאה הראשונה שלי מהבית, ושוש ליוותה אותי ודרבנה אותי ללכת עוד, בצעדים הראשונים להחלמה.
- **ראש השנה האזרחי:** בימים שבהם כבר לא חגגנו בחדר האוכל את כניסתה של השנה החדשה לעולמנו, בימים שבהם בחצות כבר העדפנו להיות במיטתנו ולישון, התחילה שוש ביוזמה משלה: בכל 31 בדצמבר היא הזמינה את כולנו (החברה מגרעין ה') לארוחת ערב מושקעת ויפהפייה בביתה. אמנם ריימונד היה שף, והכין לא מעט מהמטעמים, אבל שוש הייתה זאת שארגנה, ערכה, וגם הכינה חלקים מהארוחה. אינני זוכרת בבירור כמה פעמים חגגנו עם הסולומונים את ראש השנה האזרחי, אבל זאת בהחלט הייתה מסורת של שנים.
- **צבע לבן:** שוש יצאה לגימלאות, ומיד התחילה בפעילות ציבורית בשכונה. דבר ראשון היא לקחה צבע לבן וצבעה את כל המעקות של כל המרפסות וכל הגינות בשכונת החרמון. פה ושם אפשר עדיין לראות את שרידי שכבת הצבע ההיא.

- **ימים של חולי:** בהתחלה היה זה ריימונד שבריא אותו השתבשה. לאורך שנים הוא היה חולה ושוש טיפלה בו. אחר כך גם שוש חלתה. בכל שלב של המחלות, שוש תכננה כבר את ההתנהלות שלהם בתנאים החדשים שנוצרו. וכך השתנתה הדירה, והשתנו אורחות החיים מפעם לפעם על פי שינויי המצב, ותמיד מתוך ראייה קדימה. לשוש היו כישורי ניהול שבעזרתם היא ניהלה את חייה ואת חיי משפחתה.

- **שוש – סלע איתן.** ריימונד נפטר. בבית העלמין אני רואה את התמונה שהרשימה אותי כל כך. שוש – אלמנה חדשה, בעצמה חולה – יושבת על הקלנועית, ונכדיה מקיפים אותה ובוכים, והיא מחזקת אותם ותומכת בהם. איזו אישה חזקה!

• **לשבת ליד מיטתה של שוש:**

בתחילה היו לנו הזדמנויות לא מעטות לנסוע ביחד. הייתי לוקחת את שוש לבית קפה או לטיפולים רפואיים. אחר כך, היו אלה בעיקר ביקורים בביתה, ורוב הזמן ליד מיטתה. הייתי מתקשרת ושואלת אם אפשר לבוא, ותמיד התשובה הייתה: בואי!

מקובל אצלנו, אנשים זקנים, שכשנפגשים מדברים על הרבה דברים, אבל הכלל הוא שכל אחד מדבר רק על מחלה אחת ורק על נכד אחד. שוש לא הרבתה לדבר על מחלתה, לעומת זאת תמיד התעניינה במצב הבריאות שלי ושל חברים אחרים. ומכיוון שלשוש יש 15 נכדים, אי אפשר לצפות ממנה שתדבר על נכד אחד בלבד. יש לה כל כך הרבה לספר ולהתגאות, בהישגים שלהם בצבא ובעבודה, והיא תמיד מעודכנת ומעדכנת עד לפרט האחרון.

בכל פעם שהייתי מגיעה, שוש הייתה שואלת אותי מה נשמע בעולם, בדרך כלל היא התכוונה לעולם של כפר הנשיא. אבל האמת היא ששוש הייתה מעודכנת הרבה יותר ממני במה שקרה בכפר הנשיא. היא הייתה מתקשרת לחברים, בעיקר לכאלה שהיו חולים, והייתה מתעניינת במצבם ומיעצת להם, היא הייתה מוקד של ביקורים של חברים, ובעיקר חברות, וכך אני למדתי ממנה מה חדש בעולם.

• **עוד תמונה אחת**

וזאת התמונה שלעולם כבר לא תהיה. פעמים רבות סיימתי את ביקורי אצלה באמירה: כשתרגישי יותר טוב, נצא לראש פינה לעשות קניות ולשתות קפה. נוחי בשלום ליד ריימונד שלך, שכנתי וחברתי, אני מתגעגעת.

תמר וולפין

בית כפר הנשיא מביע צערו

עם פטירתו של

טרי פלוצקי

ז"ל

חבר כפר הנשיא בצעירותו

חי ונפטר בארה"ב

ניחומים לחבריו הרבים ולבני משפחתו
שלא תדעו עוד צער

טרי חתך-על בימי
צעירותו בקיבוץ

טרי

טרי היה קרוב אליי, כאילו היה אחי.

בשנים האחרונות אפילו הצגנו את עצמנו כאח ואחות.

בין השנים 1948 – 1958 גדלנו שנינו בבית היתומים היהודי "נורווד" בלונדון. אמנם אז לא היה קשר עמוק בינינו כיוון שבנים ובנות חיו בנפרד. כן נפגשנו במסיבות ריקודים ובארועי ספורט. זכור לי היטב שטרי תמיד היה בצרות!

כשעזב את בית היתומים, הוא הצטרף לתנועת הנוער "הבונים" בפלג הצפון מערבי של לונדון ובהמשך עלה ארצה, בגיל מאוד צעיר, והשתקע בכפר הנשיא.

טרי פיתח קבוצת שחיינים מוצלחת ביותר אימן אותם באופן סדיר ובנאמנות. בו בזמן עבד בבריכות הדגים וגם בחולה.

כאשר עזב את הקיבוץ הוא התחתן עם ג'ודי והם עברו לגור בשדה וורבורג קרוב לעבודה שלו, במכללת בית ברל.

הוא יזם עסקה חדשה של טישרטס עם שלוחות בערים רבות בארץ ואז השקיע בחברת Diatec Recycling Technologies.

לטרי וג'ודי נולדו שתי בנות, מיה ונאוה. לאחר לידתה של מיה המשפחה עברה לארצות הברית כדי למצוא מענה לבעיות הבריאותיות של התינוקת. ראשית דרכו של טרי בארה"ב הייתה בחברה של מבני סאונה. ואז התעניין במכירת נפט ומטבעות זהב בהצלחה מסחררת. רוב עבודתו התנהלה בשיחות טלפון. והמבטא הבריטי שלו כנראה תרם רבות להצלחתו.

כשטרי יצא לפנסיה, הוא עבר, יחד עם משפחתו לנבאדה סיטי ושם גילה שהוא ממש נהנה מביקורים במכוני ספורט והתחיל לעסוק בהרמת משקלות. הוא השתתף בתחרויות רבות ואסף מספר מרשים של פרסים לשכתב הגיל שלו.

במשך השנים ביקרתי את טרי ומשפחתו פעמים רבות. תמיד קיבלו אותי בזרועות פתוחות כאחות האבודה השבה הביתה.

בא לבקר בקיבוץ מספר פעמים בקר כאן עם המון בני משק חג השבעים לפני כשבועיים בתאריך 13 במאי בשיא הכושר ובריאות פשוט נרדם בכיסאו ולא התעורר.

זכרו ברוך עימנו, עם כל אלה שהכירוהו.

קרול לופוב

בתמונה

טרי בן 81

כשבועיים

לפני עזיבתו

את העולם

מכתב לזכרו של טרי פלוצקי "האגדה"

טרי חבר יקר עזבת מוקדם...

רק לפני שנה שברת שיא בהרמת משקולות לגיל 80 בארה"ב...היית סמל הבריאות.

בגיל 13 בבר מצווה חברי הקיבוץ אמרו לי עכשיו אתה גבר...ואתה הופעת בקיבוץ והבנתי שאני רוצה להיות כמוך...יפה תואר, חכם, ו-Charmer.

היו אז ימים של מתח ביטחוני ובתמרונים חברים לבשו מדים ואתה התבלטת מכולם...שמת בזוקה על הכתף ואמרת שאתה בחולית מתאבדים שתארוב לטנקים סורים שיעלו בדרך העפר ממנסורה ותחסל אותם...ואנחנו האמנו...

במסיבות רקדת ביטלס והקסמת אותי בעיקר כי משכת את הבנות ...

בביה"ס הודענו לחברים מאילת השחר כי נקרע להם את הצורה בכדורגל כי הגיע אלינו כוכב כדורגל אנגלי מצוין ... במשחק שיחקו בהגנה לו סיגל, אייבן לוויין, מוסי גרועקי, ז"ל ... אז למרות שהיית חלוץ שמאלי מצוין הפסדנו 6:0.

הייתי שחיין בקושי ואתה הבאת לקיבוץ מהמכביה שחיינים אמריקאים מצטיינים שאימנו אותי ואחרים ברצינות כי אתה דחפת ועודדת אותם והם נשבו בקסם שלך והגעתי להישגים אישיים.

כשעזבו האמריקאים לקחת בעצמך את אימון הילדים ובזמן קצר השגת הישגים לקיבוץ כפר הנשיא שאיש לפניך לא חלם ועד היום לא השיג...**רבים מילדי הקיבוץ זכו באליפות הארץ בשחייה וכפר הנשיא נהיה מרכז השחייה התחרותית בישראל...**

ולא שחיין אחד מצטיין אלא רבים...הוכחה שאתה היית הגורם הבלעדי וההישג כולו שלך כי אתה המצאת את תכניות האימונים וידעת לשכנע את השחיינים להגיע ראשונים בכל תחרות...והם שחו בשבילך...הם אהבו אותך והתאמצו פי 100 למענך שתהיה גאה בהם. אני יודע הייתי אחד מהם.

חבל שהקיבוץ לא הבין את גודל היכולות שלך ואתה עזבת והקיבוץ ואנחנו הפסדנו אותך.

עבדתי אתך כשניהלת את בריכות הדגים ולמדתי שניתן להוציא 30 טון דגים ביום אחד ... וכשטרקטור התהפך לתעלה ובוב שכב מתחת לטרקטור אתה הוצאת אותו בחיים בקור רוח ... וכשעזבת את הקיבוץ הצטרפתי אליך לעבודה בבריכת הניצחון בחולון... וכשבריונים צעירים ומסוממים היו מאיימים עלינו שיפגעו בנו שנצא החוצה, היית מרגיע אותם בדיבור המיוחד שלך ואיך לא...הם הפכו להיות מעריצים...

הקמת חברת מיסטר טי שבזמן קצר נהייתה חברת הטי שירטס הגדולה בישראל... החברה נפגעה מהאינפלציה המטורפת ששטפה את הארץ אולם אתה נשארת תמיד אופטימי.

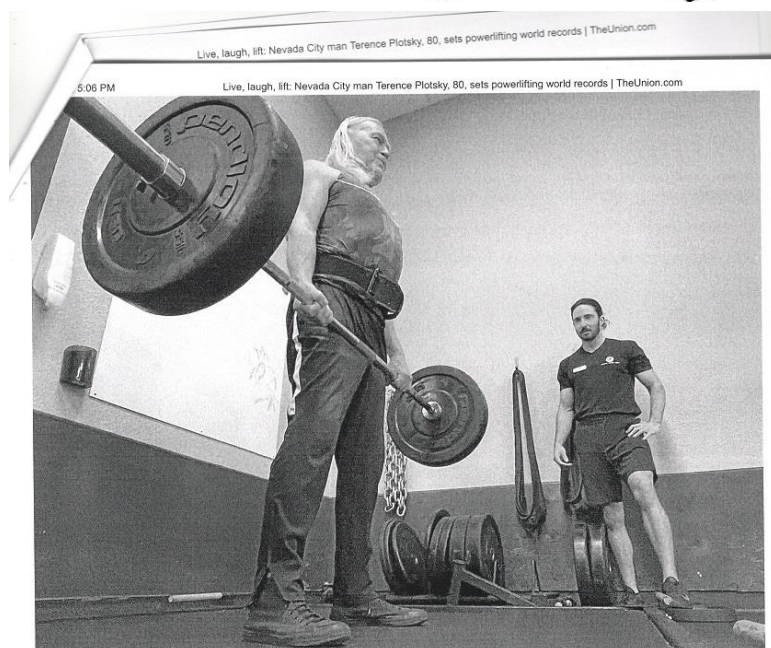
הקמנו משפחות והילדים הראשונים שלנו נולדו באותה עת והיית אבא הכי גאה בעולם.

השיעור החשוב שלמדתי ממך, שחיים טובים אפשר להשיג בנועם במילה טובה ובחיוך...

נכנסתי היום לסופרמרקט חייכתי לעובדת שבמקום ואמרתי לה בסגנון שלך Hi Beautiful והיא חייכה אלי...בדרך שלך החיים תמיד יפים יותר...

ולמרות ששנים רבות הינו רחוקים גיאוגרפית, תמיד היה קשר חברות מיוחד ואזכור אותך תמיד. שלום חבר.

עמי בן צבי
העיר אילת

Terence Plotsky, seen working on deadlifts with South Yuba Club personal trainer and fitness director Ian Figueira, has lived a life full of hard work, including time as an Olympic swim coach.
Photo: Elias Funez

Plotsky is no stranger to adversity, hard work and perseverance.

"Nobody gave me anything," said Plotsky. "I didn't take it from anybody. I earned it. I work hard at what I do."

Left parentless as a young child in England, Plotsky grew up in a couple of different orphanages before ending up on the streets of London at the age of 14.

"There's two things you learn in an orphanage," he said. "You learn to run and you learn to get strong. Until you're old enough, you've got to run away from the other kids. Then you get stronger and take over."

With few options, Plotsky said he found work outside the law, but realizing the path he was on would likely lead to imprisonment, he ventured out of London and into the world at the age of 17.

"Back then you didn't need any money, all you needed was a thumb and you could hitchhike all around," Plotsky said.

He spent time with a Sherpa tribe before making his way to Greece, then Israel where he found work and housing in an English-settled kibbutz.

2022 JEEP GRAND CHEROKEE
3.99% FINANCING
FOR 96 MONTHS

<https://www.theunion.com/news/live-laugh-lift-nevada-city-man-terence-plotsky-80-sets-powerlifting-world-records/>

3/5

טרי איננו / אהוד אלמן

טרי קבע שיא עולמי
בהרמת משקלות לגילאי
80-84.

ביום שבת מאי 14 2022
טרי פלוטסקי הלך לעולמו.
סוף הדרך לאדם שהיה גדול
מהחיים.

טרי איבד את הוריו בגיל צעיר מאד. הוא חיי בבתי יתומים ונלחם על חייו ברחבות לונדון. טרי הגיע לקבוץ כפר הנשיא בשנות העשרים לחייו. טרי היה מסוג בני האדם שכובשים את לבך באישיותם הכריזמטית. טרי במהרה רכש את אהבתם של בני הקיבוץ וכמובן שבה את נפשם של בנות הקיבוץ והמתנדבות.

תוך זמן קצר טרי לקח על עצמו לאמן את בני ובנות הקיבוץ שחייה. לטרי היתה היכולת הטבעית לתת לכל אחד מהשחיינים את העידוד והדחיפה להשיג את המקסימום שהם יכלו למצות מגופם. והתוצאות לא איחרו לבוא. דורון כהן, אידו סלע, גדעון לוי, תמר ריפקינד וכמובן שלומית ניר מאילת השחר כולם (ועוד אחרים תסלחו לי) היו בשלב מסיום אלופי ישראל בשחיה. את שלומית ניר הוביל טרי לשתי אולימפיאדות. כל זאת עדות לכוחו לאמן, לדחוף, ולהגיע להישגים. בשלב מסיום טרי לקח על עצמו להיות המדריך הזמני של כיתת עשור המופרעת. הוא לקח אותנו לטיולי החטיבה, לעשרה ימים עבודה בשדה בוקר ולמחנות. תמיד היינו יוצאי דופן. הוא לימד אותנו שירים בבאנגלית כמו ק.יטי..או ביוטפול קיטי איז זה וואן אי לאב. תמיד היינו מרכז האקשן בגלל טרי. אדם כריזמטי עם היכולת לחיות ולהנות מהחיים. טרי התחתן עם ג'ודי. נולדו להם שתי בנות, נאוה ומאיה. מאיה נולדה עם פגיעה בחוט השדרה. טרי החליט שהמקום הכי טוב בשביל מאיה זה ארצות הברית. הם עברו ללוס אנג'לס, שם טרי פתח וסגר מספר עסקים. שום דבר לא הפחיד אותו, אולי בגלל שבילדותו היה צריך להילחם על חייו מגיל צעיר, או שזאת היה אישיותו. טרי אהב את נאוה ומאיה וכל חייו נבנו סביבן. מאיה היתה מרותקת לכיסא גלגלים טרי טיפל בה באהבה, וכבוד ומעולם לא נתן לה הנחות בגלל מצבה. כשהוא יצא לגימלאות הוא קנה בית גדול בנוואדה, מכיון שנאוה עברה לגור שם עם בעלה.

בגיל 74 הוא החליט ללמוד ולהתאמן בהרמת משקולות, הוא פשוט רצה לשמור על כושר גופני. מאז לאט לאט הוא הגיע לשלב, שבגיל 80 הוא היה אלוף עולם לבני גילו. סיפור מדהים על בנאדם שגדל לתום לחם על חייו ויצר עולם כל כך חיובי סביבו ובסוף חייו נהיה אלוף עולם.

כן נכון. בסופו של דבר כולנו הולכים לאותו מקום, אבל,

טרי תחסר לנו חבר.

אהוד אלמן
אדמינגטון קנדה

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• התערוכה האחרונה

ושוב התאספנו במועדון לפתיחת תערוכה. ושוב הייתה לנו "שבת תרבות" איכותית. שני אומנים, אב ובתו, מרקי ושרה'לה, כל אחד אמן בזכות עצמו, כל אחד בחומרים שלו, כל אחד ביופיין של עבודותיה ועבודותיו. בין לבין, נהנינו גם מנגינתם של עדי פלאות וגל איפרגן, גם נגינתם הייתה מופלאה. הדברים שנשאו במעמד זה הציירים, והצייר, המורה והמנחה – דודו, תרמו גם הם לאווירה קהילתית נעימה. לזה יש להוסיף את הכיבוד העשיר והמושקע, מעשי ידיהן של רחלי, נועה ומעיין. תודות לכולם, תודות ליבין בן רשף על הכנת התערוכה ולאלילן מדינה על ההגברה.

אכן, אירוע מכובד ומהנה.

נ.ב.

ברשותכם, וברשותו של מרקי, אני רוצה לתקן את שם התערוכה: אמנם תערוכה רטרופסקטיבית, אך לא התערוכה האחרונה, אני רוצה לקוות שזו רק הייתה התערוכה האחרונה עד כה. אמן!

• מצעד הדגלים

בטור האישי שלי כתבתי פעמים רבות על יחסי לדגל הכחול לבן, בעיקר בהקשר לשבוע של יום השואה-יום הזכרון- יום העצמאות. השבוע דפדפתי ביומן שכתב אבי לפני 79 שנים כאשר היה חייל ארצישראלי בצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, בעיר בנגזי אשר בלוב (ההערות בכתב נטוי הן שלי):

"הבפס (הבפס היה הכינוי לחיילים הארץ ישראלים כצבא הבריטי) החליטו להניף את הדגל, לאחר וויכוח סוער והתרגשות מרובה. קיים איסור מטעם המפקדה הראשית והדבר ייעשה בניגוד. הדחיפה לכך ניתנה ערב ראש השנה. עמדה להתקיים מסיבת חג משותפת לכל היחידות העבריות שבעיר (בנגזי בלוב) ובסביבה, באולם הקסרקטין שלהם. הביצוע משותף על ידי אנשי כל היחידות. האולם מקושט. הונפו הדגל הלאומי והדגל הבריטי. ברגע האחרון מתקבלת פקודה מהקולונל להוריד את הדגל, באולם מלא מפה לפה. באופן ספונטני קמים כולם ממקומותיהם, שירת התקווה אדירה פורצת מפי קהל של למעלה מאלף איש ונשאת הרחק הרחק... יש בשירה מהתקווה ומהאמונה של יהודי וחייל. המסיבה לא התקיימה, האנשים התפזרו ליחידותיהם.

יום א' דראש השנה בקסרקטין הבפס הונף הדגל. הופקד משמר מזוין עליו. ההתרגשות מרובה. הקולונל מצווה להורידו, אין נשמעים בקולו. כעבור זמן מה מונף הדגל גם מעל גג הבניין שלנו, ומשמר מופקד עליו. קצין יהודי עולה ודורש להורידו, התשובה היא "קצין עברי לא יוריד את דגלנו הלאומי" הקצין מצדיע

בפני הדגל ויורד למטה. ההחלטה (של החיילים) היא להניף את הדגל בשבתות ובמועדים. הקצונה הנמוכה מאוחדת עם החיילים, הגבוהה - עושים כל מה שיש ביכולתם בכדי למנוע את הנפת הדגל, משדלים ומאיימים, ואינם מצליחים..."

עד כאן רוב הדברים שכתב אבי ביומנו. וגם לי יש עוד מה לאמר בנושא הדגלים, אבל אשאיר זאת לשבוע הבא.

חג שמח בית כפר הנשיא ושבת שלום

תמר וולפין

הנשיא.

בכפר

2019

שבועות

שושנה ש.

יש אפילו סירטון ביו-טיוב של האירוע החגיגי הזה שלנו.

העולם על פי מרקי

1. מרקי רצה לקרוא לתערוכה "התערוכה האחרונה שלי". לפני כמה ימים ראיתי קשיש בן 94, פיליפ ספרינגר שמו, שהתיישב לנגן סונטה לפסנתר מס' 14 הידועה בשם סונטת 'אור הירח'. הוא היה כפוף מאוד כשהתיישב ליד הפסנתר. ואז הוא הושיט לאט את ידיו אל הפסנתר והתחיל לנגן. זה היה מהמם כמה שהוא היה מדויק ואיך שהסונטה זרמה בין אצבעותיו.
2. מרקי היקר, כאשר מעין היצירה פורץ מתוכך הוא לא שואל אותך לדעתך. לכן קראנו לזה תערוכת סיכום. רטרופקטיבה. משום שאם אני זוכר טוב כל תערוכה שלך בשנים האחרונות בלב הקיבוץ הרגישה לך אחרונה, ואז הגיעה עוד אחת. ועוד אחת.
3. עוד משהו שמייחד את התערוכה המיוחדת הזאת. זה המפגש הבין דורי. אמן רב שנים וביתו מציגים ביחד. במדיומים שונים. כל דור והשפה המיוחדת שבה הוא דובר.
4. האמת, תמיד קצת קינאתי במרקי על שהוא, באופן די נדיר, אמן השמח בחלקו. מעולם לא נאבק כדי לקבל הכרה מהקהילה להיותו יוצר ואמן. הוא מצייר בקיבוץ ומאוהב בנוף שנמצא סביבו ולא רוצה להיות בשום מקום אחר.
5. למרקי ישנה התפעלות של ילד מהנוף, והאור הבוקע מתמונות הנוף שלו מעיד על כך. אם רוצים להבין את האור הזה צריך לראות ולהבין את הרקע הקודר שהוא נמלט ממנו. מעניין לראות עד כמה התמונות שצייר בגלזגו, שבה נולד הן קודרות והאור שבהן עכור ומדכדך.
6. ישנם אומנים אירופאים ידועי שם שנסעו לצפון אפריקה במיוחד כדי לפגוש באור הזה, המשכר והתוסס שחודר לכל פינה.
- מרקי לא נסע לצפון אפריקה, הוא בא אל הגליל. ואפשר להבין כאשר רואים את שיכרון הצבעים והאור הנובעים מתמונות הגליל שלו, שהמפגש עם האור הבהיר של ארץ ישראל והגליל עשה לו רק טוב.
7. ניכר בו שהאור והטבע משחררים אותו. שהוא מרגיש איתם פתוח יותר וחופשי עד שאפילו תמונות הנוף נראות אצלו פתוחות ומזמינות לגעת באור הזה הבוקע מהן. הנוף היחיד שמרקי אוהב לצייר בו, הוא נוף הגליל. נכון שישנם לו גם ציורי נוף מהנגב וגם ממקומות אחרים, אבל הוא בעיקר אוהב את נופי הגליל שבתוכם הוא חי כבר המון שנים ואינו יודע שובעה מהנוף.

8. לפעמים כשאני מדוכדך או סתם בדאון נקודתי, אני עובר על יד מרקי ורואה את הנוף לשנייה מבעד לעיניו שוחרות היופי והשנייה הזאת מספיקה לי לשבוע. ולמרות שמרקי סיכם את עצמו ואת האמנות שהוא עושה כבר כמה פעמים בתקופה האחרונה, כשאני מסתכל על העבודות החדשות שלו, אלה שמוצגות כאן, פתאום ניראה שהוא רק בתחילת הדרך ושהאמנות שלו מלאת אופטימיות וכוח יצירה מתפרץ ללא גבול. אלי אלי שלא יגמר לעולם.

מצב של עוול מידי

1. ישנו מצב בחיים שאני קורא לו 'מצב של עוול מידי'. זה קורה בדרך כלל כאשר אני ניצב מול אירוע בזמן אמת שמחייב אותי לנקוט עמדה מוסרית ולפעול לפיה בלי הרבה שהיות. כלומר לקחת צד.

2. אם ניראה המון אדם מנופף בדגלים ושואג "מוחמד מ-ת" ו"שיי-שרף המסגד". ואחר כך נראה אברך מן ההמון הזה תוקף באלימות על מדרגות השוק בעיר העתיקה אישה ערבית, ולידו ניצב אברך ובידו מכשיר להתזת גז פלפל. אני לפחות, אזהה לפני מצב של עוול מידי וארגיש צורך אינסטינקטיבי להתייצב באופן מידי לצידה של המותקפת.

3. אחר כך כשהיה לי זמן אשב ואחשוב לעצמי מחשבות נוגות על מה גרם להמון להפוך ל"המון" ומי באמת מרוויח מזה.

4. אבל דבר אחד למדתי בחיים, שאם בזמן של עוול מידי אני נכנס למחשבות נוגות על מצב ההמון ובשל כך אני לא נוקט עמדה נחרצת מיד באותו הזמן, אני ארגיש חרא של בן אדם. אני ארגיש שמעלתי בתפקידי כאדם. אני ארגיש שלא

הייתי איש במקום שאין בו אנשים. אני ארגיש שאני משתמש ב'תירוצים' כדי לא לנקוט עמדה ולהיות פסיבי מול מצב של עוול מידי.

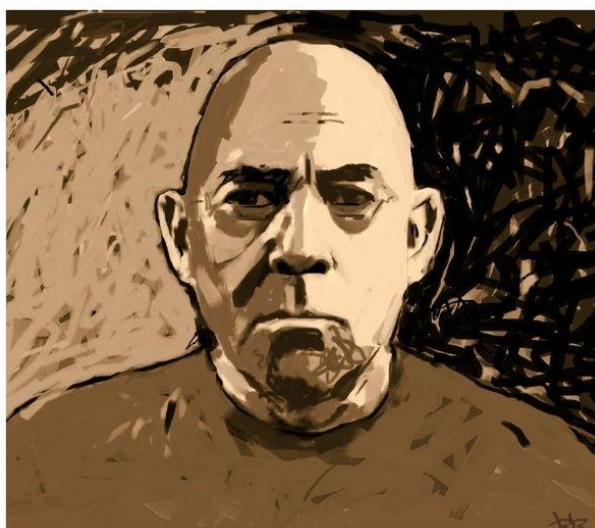
5. ואיכשהו אני מרגיש שיותר מדי אנשים בחברה הישראלית בעת הזאת נעצרים מול העוול המידי מסבים את מבטם ומוצאים לעצמם סיבות מאוד נכונות למה הוא נעשה. בגדול קוראים לזה 'מדרון חלקלק'.

6. כי אַמֶּת מְכֻסָּה היא שְׁקֵר.
כְּאֶשֶׁר חוֹשְׁפִים אוֹתָהּ
לְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ
היא הוֹפֶכֶת לְהִיּוֹת
אֶמֶת עֵרְמָה .
אֵין אֶמֶת אַחֶרֶת

6. צילם אוהד צוויגנברג Ohad Zwigenberg

אורי לפשיץ

אורי לפשיץ נולד וגדל בקיבוץ גבעת השלושה. הוא היה אדם בוטה, ישיר שהתאמץ מאוד להיות לא נחמד, ולחיות חיים סוערים ומרים. אך למרות כל אלה אהבתי אותו כאמן וכאדם שלא דפק חשבון ובעיקר עשה אמנות לשמה. ב-28 במאי לפני 11 שנה הוא נפטר. חבל על דאבדין ולא משתכחין

תיקון ליל שבועות

במוצ"ש 4.6 בשעה 21:00 אקיים תיקון ליל שבועות במועדון, בנושא "למה חרבה ירושלים?" נסתייע בחז"ל כדי לגלות כמה גילויים מפתיעים מדוע לדעתם חרבה ירושלים. ולא, לא בגלל שנאת חינום. או לא רק בגללה. יהיה כיבוד

הציבור מוזמן

במזל טוב

לאחות שלנו מימאס ולבעלה חוסיין

נולד בן

אושר והרבה נחת למשפחות

מה קורה בוועדת בנים / צעירים / יפעת

במוצאי השבת האחרונה, התכנסו הנערים מכיתת שניר (י"ב) בעיצומן של בחינות הבגרות, המיונים לשנת שירות וצה"ל, לצהריים מלא תוכן והתרגשות.

כן! כן! עוברים לחדרים. שלב מאוד משמעותי בהתבגרות של כל נער בכפר הנשיא. נפגשנו בנעורים, הורים ונערים וכיבוד כמובן.

הוזמנה ענבר ברגר (כהן) להסביר לנערים על הדירות, חוזה שכירות, תשלומים, ארנונה וכו'. תודה לענבר.

לאחר מכן הוזמן אורי שמש ממחלקת הצעירים במועצה בתפקידו כמלווה את החיילים שלנו בכל תהליך המיונים והשירות הצבאי. אורי שוחח עם ההורים והנערים והכניס בהם מוטיבציה לשירות משמעותי. אורי עומד לרשות הצעירים והחיילים ומסייע בכל האמצעים שלרשותו והקשרים שיש לו בכל בעיה שמתעוררת במהלך המיונים והשירות עצמו.

הנערים קיבלו מוועדת בנים תיק גדול לצבא ותיק רחצה שילוו אותם במהלך שנת השירות והצבא וכן קנקן תה צנצנת דבש וחליטה, כשי לחדר החדש. מאחלת לעדי פרנק, שהם מזרחי, רומי חביבי, מירון מתתיהו, נויא יודאיקין, דנה סולומון, יהב כהן, נעם חגולי והודיה דבולט בהצלחה, מי לשנת שירות, מי לצה"ל ומי להמשך לימודים.

חלק מהנערים כבר קבלו מפתח לחדר החדש ומתחילים להתארגן לרהט אותו ולעבור אליו.

אנחנו פה לכל שאלה ולכל בעיה

צאו לשלום וחזרו בשלום

יפעת ברור ויסבקר

רכזת וועדת צעירים

שלום לכולם,

ביום שני נערך החלק הראשון של אימון 360 של פיקוד העורף, ואתמול, יום חמישי, החלק השני - תרגיל אזהרה בשעה 10:35.

אימון 360 הוא היערכות, הדרכה וחשיפה לתכני חירום לכלל תושבי המועצה על כל צרה שכן תבוא.

ביום שני, נערך מבצע Door To Door ע"י שני מדריכים חביבים מפיקוד העורף, שמרית וריאן שעברו בין בתים, בחנו בכל בית את המיקום המוגן ביותר, ונתנו את המלצותיהם.

בשל קוצר הזמן- הסיור נדחה והתקצר בשל עומס החום -לא הספקנו להגיע לכל השכונות, ובאותן שכונות שהיינו, הביקור התקיים באופן מדגמי, אבל למדנו והחכמנו, ואלו עיקרי הדברים לגבי ההתנהלות בעת חירום:

1. זמן ההתראה לכפר הנשיא הוא כ-30 שניות
 2. המקום המוגן ביותר הוא כמובן חדר ביטחון או מקלט, ובהתאם לזמינות, זאת צריכה להיות הבחירה הראשונה בזמן חירום
 3. במידה ותישמע אזהרת אמת עולה ויורדת בקיבוץ, המשמעות היא שאנחנו בטווח הפגיעה, ויש לתפוס מחסה ללא שהיות
 4. במידה ואין אפשרות להגיע למקלט או חדר ביטחון, יש להתכנס בחדר/מיקום פנימי הרחק מחלונות, במידת האפשר.
 5. במתחם הדירתי שנבחר כמתחם מוגן, יש לדאוג להסיר תמונות, מראות, כלי זכוכית וכל דבר שעלול ליפול מהדף הפגיעה, ולגרום לפגיעות.
 6. רצוי מאד להוריד את האפליקציה של פיקוד העורף, שם מתקבלת ההתראה עם המיקום המדויק.
- לינק להורדת האפליקציה במכשירי אנדרואיד -

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.alert.meserhadash>

● לינק להורדת האפליקציה במכשירי אפל -

<https://apps.apple.com/il/app/%D7%A4%D7%99%D7%A7%D7%95%D7%94%D7%A2%D7%95%D7%A8%D7%A3/id1542010719?l=iw>

לגבי החלק השני, תרגיל האזעקה, אבקש מאלו שלא שמעו את האזעקה בקיבוץ ביום חמישי בשעה 10:35, ליצור איתי קשר, כדי שנבדוק איך לתקן. תודה רבה לאבלין וליפעת שטרוח, עמלו, והשתתפו בהכנת הסיור, ובסיוור עצמו, ואסיים, במילותיו של שבי היקר ז"ל "שהכל יעבור ממול".

אשר איילון, יו"ר צח"י

- 3.6 אלונה כרמי
- מונה לינטון
- 5.6 קטיה שיינגזיכט
- 6.6 תמר המאירי
- עמק יצחקי
- גלית אלאני
- אורי שפרונג
- נבו דוידסקו
- 7.6 אורי שמואלי
- ירדן איילון
- 9.6 גבריאלי איילון
- רזי וגנר

לכבוד

ותיקי קיבוץ איילת השחר, כפר הנשיא, לביא ועמיעד
רכזי הקשישים והמלווים.

שלום רב !

בשמי ובשם הסטודנטים אני מבקש להודות לכם מקרב לב על הביקור שלכם אתמול
בפקולטה לרפואה ועל המפגש האישי עם הסטודנטים.

אני יודע שזה היה מאמץ לא קל עבורכם ומעריך את זה מאוד. מקווה שנהנתם גם אתם.
התגובות של הסטודנטים מהמפגש אתכם היו נלהבות – בלשון המעטה, ותודה על כך.
בנוכחות שלכם עזרתם לנו להכיר להם את עולם המבוגרים, לנפץ מיתוסים על זקנים
וללמד אותם כיצד ליצור תקשורת יעילה יותר עם המטופלים המבוגרים.

תודה רבה מקרב לב לכולכם ותודה לכל המלווים
על הסיוע בארגון.

המשך קיץ נעים וטוב לכם ולמשפחה ולהתראות
שוב בשנה הבאה !

בהערכה רבה ותודה !

דר' אמיתי אוברמן

וכל הסטודנטים לרפואה

הפקולטה לרפואה בגליל

שבועות 2022 בכפר הנשיא

אז מה יהיה לנו?

השנה הארועים נפרשים על יומיים (לחלק מפעילויות יש להירשם
שימו לב, מראש)

יום שבת 04.06

נתכנס כולנו לבושים בלבן וחגיגיים לקפה ועוגה וטקס ברוח 17:00
החג.

(נבקש להצטייד בכלים רב פעמיים)

בתום הטקס מי שחפץ ליבו יוכל להביא עימו את ארוחת הערב ולאכול
בחברותה בברכה .

(לכל המעוניינים יש לפנות לאופירה 0524422961)

21:00 תיקון ליל שבועות בהנחייתו של דודו פלמה במועדון.

יום ראשון 05.06

09:30-13:00 בראנץ ברוח שבועות בלב הקיבוץ (בתשלום) מי
שעדיין לא נרשם יש ליצור קשר עם מעיין ורחלי.

13:00 סדנת קליעה מהממת בשיבולים במפגש (הרשמה אצל דנה
במנולקר 050-7735105).

החל מהשעה 12:30 הפנינג מהנה ורטוב באמפי .

17:00 טורניר כדור עף (הרשמה אצל אביב זפרני)

בירות חופשי בברכה ועוד הפתעות .

שיהיה לכולנו חג מהנה ושמח

❤ צוות שבועות וועדת תרבות

מקש לזהב

**סדנת קליעה בשיבולי חיטה,
פה אצלנו בשבועות!**
הסדנא היא חגיגה של אביב, נשיות, שפע ויופי.
במהלך הסדנא נקלע מקלעות נוי יפיפיות.
מתאים לכל גיל, מ-8 ומעלה.
בואו, יהיה כיף, מקסים ומיוחד.

הסדנא תחקיים ביום א' 5.6 בשעה 13:00

הרשמה מראש (ללא תשלום)
אצל דנה במנולק: **050-7735105**

שבועות

כפר הנשיא
2022

יום שבת 4.6

17:00 נתכנס באמפי לקפה ועוגה
17:45 טקס חגיגי כולם באים בלבן.
21:00 תיקון ליל שבועות עם דודו פלמה
בנושא: "למה חרבה ירושלים? והאם היא עתידה להיחרב שוב?"...

יום ראשון 5.6 ממשיכים את החגיגות.

09:30-13:00 ארוחת ברנץ ברוח שבועות בלב קיבוץ

הרשמה אצל רחלי ומעיין (בתשלום).

13:00 סדנא קליעה מהממת בשיבולים

הבטיחו את מקומכם והרשמו אצל דנה במנולק (ללא תשלום).

טורניר כדורעף להרשמה לפנות לאביב זפרני

ריקודי עם באווירת החג בברית השחייה

12:30 הפנינג מהנה ורטוב!!!

בדשא האמפי עם תותח קצף, מגלשת מים,
דוכנים כייפים ועוד הפתעות...

אזואו יהיה שם
הזיכרון איתנו...

מוזמנים להצטרף!

Shavuot Dinner

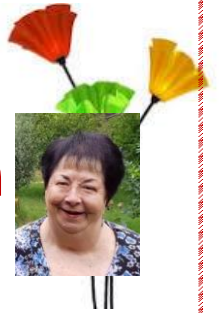
יום שבת 4.6 | בדשא של הברכה | אחרי
הטקס

מי? מה? מוז' כל משפחה מביאה את האוכל שלה, ניפנש על הדשא
בברכה לאחר הטקס ונהנה ממפגש קהילתי, אווירה טובה ורוח החג!

כל משפחה תשלח נציג ב 16:30 (יום שבת) לברכה לעזור בסידור
השולחנות וכיסאות, ואותו דבר בסוף הערב לפירוק. *לא יהיו מפות
שולחן.

יש להירשם בטופס המצורף או לפנות אלינו.

מירב 052-3864231 | אופירה 052-4422961 | שקד 054-2440258

משולחן העורכת / שושנה שרקי

האם ייתכן, סוף סוף, שאדם אחד יגיע להבנה מלאה של אדם אחר? אנו יכולים להשקיע הרבה זמן ומאמץ כדי להכיר אדם אחר, אבל בסופו של דבר, כמה נוכל להתקרב למהותו של אותו אדם? אנו משכנעים את עצמנו שאנו מכירים היטב את האדם האחר, אבל האם אנחנו באמת יודעים עליו משהו?

הַבּוֹקִי מוֹרְקָמִי
מתוך הספר "קורות הציפור המכנית"

